

Aan de leden der Provinciale Staten

Leeuwarden, 2002

Onderwerp : Loonkostenpremieregeling Noord-Nederland 2002 (LPR)
Ons kenmerk :
Bijlage :

Geachte dames en heren,

Bij de behandeling van de LPR in de Interprovinciale Statencommissie op 26 februari 2002, is de vraag opgeworpen in hoeverre het wenselijk zou kunnen zijn om in de LPR een bepaling op te nemen dat aan ondernemingen die voor een LPR-premie in aanmerking willen komen de voorwaarde wordt opgelegd dat zij zich houden aan c.q. aansluiten bij een Collectieve Arbeidsovereenkomst. Door ons is toegezegd daar schriftelijk op te antwoorden zodat het voor u mogelijk is om dit mee te nemen in uw overwegingen op 20 maart 2002.

In algemene zin kan worden opgemerkt dat buiten de specifieke voorwaarden die worden opgelegd in het kader van een subsidieregeling vanzelfsprekend alle overige relevante wetgeving van toepassing is op ondernemingen die voor een subsidie in aanmerking willen komen. Dat betekent bijvoorbeeld dat ondernemingen die gaan investeren in nieuwbouw dienen te beschikken over een bouwvergunning en, indien gezien de aard van de activiteiten vereist, een milieuvergunning. In de betreffende subsidieregelingen worden daaromtrent echter geen specifieke voorwaarden opgenomen aangezien daarvoor reeds andere wetgeving en sanctiemogelijkheden zijn. Het toezicht daarop berust dan ook bij andere bestuursorganen.

De definitie van een CAO luidt: "Een CAO is een overeenkomst aangegaan door één of meer werkgevers of één of meer verenigingen met volledige rechtsbevoegdheid van werkgevers en één of meer verenigingen met volledige rechtsbevoegdheid van werknemers (de vakorganisaties), waarbij voornamelijk of uitsluitend wordt geregeld arbeidsvoorwaarden bij arbeidsovereenkomsten in acht te nemen."

De minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid kan vervolgens op grond van de Wet op het Algemeen Verbindend en het Onverbindend Verklaren van Collectieve Arbeidsovereenkomsten bepalingen van een CAO die voor een – naar zijn oordeel belangrijke- meerderheid van de in een bedrijfstak werkzame personen gelden algemeen verbindend verklaren. Hierdoor worden die CAO-bepalingen ook dwingend recht in de arbeidsovereenkomst tussen een werkgever en een werknemer die beiden niet direct aan de CAO gebonden zijn. Dit geldt dus in de relatie niet direct gebonden werkgever- niet direct gebonden werknemer, in de relatie niet direct gebonden werkgever – direct gebonden werknemer en in de relatie direct gebonden werkgever- niet direct gebonden werknemer. Of een CAO van toepassing is, kan in ieder geval worden nagegaan bij de werkgever, vakorganisatie, Dienst Inspectie en Informatie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Bovenstaande maakt duidelijk dat er reeds voldoende wetgeving en daaruit voortvloeiende verplichtingen bestaan die van toepassing zijn op de ondernemingen die een beroep doen

op subsidieregelingen in het algemeen en de LPR in het bijzonder, om de positie van de werknemer te waarborgen. Het is derhalve nodig, noch wenselijk om daarover aanvullende bepalingen in een subsidieregeling als de LPR op te nemen.

Tevens maken wij van de gelegenheid gebruik om uw aandacht te vestigen op de effecten van de Tijdelijke Referendumwet. Deze wet houdt in dat verordeningen niet eerder dan zes weken na bekendmaking in werking kunnen treden. Dit om reden dat tegen algemeen verbindende voorschriften ook een referendum kan worden aangevraagd. Het verzoek is dan ook in uw besluit tot bekendmaking op te nemen dat het door GS in artikel 27 lid 1 nader te bepalen tijdstip van in werking treding niet eerder kan zijn gelegen dan zes weken na datum van bekendmaking.

Hoogachtend,

Het Dagelijks Bestuur van het
Samenwerkingsverband Noord-Nederland,

E.H.T.M. Nijpels,
voorzitter

G. van der Veen,
secretaris